

תְּרוּמָה

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

השבת של

רבי נחמן

מברסלע

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

* השמטות כ"ב *

ע"י מר' שמשון, תלמיד מוהרנ"ת (שהוא היה זקנו של ר' שמשון ז"ל מאומן ועל שמו נקרא, ומצבתו ביחד עם רבי נפתלי, תלמיד רבנו ז"ל, באומן, על בית-הקברות החדש), שהוא היה מקרב למוהרנ"ת ז"ל, והוא היה מבני הנעורים החשובים והנכבדים בעיר, ואביו ומשפחתו היו מתנגדים ומונעים אותו מאד מלילך למוהרנ"ת, והוא לא השגיח עליהם כלל.

ע"י פעם אחת בשבת לקחו את המנועלים ואת המלבושים העליונים (כמו הקאפעליש [מגבעת] והקאפטען [מעיל]), כדי שלא יוכל לילך למוהרנ"ת לשלש סעודות. והיו לו יסורים גדולים ולא ידע מה לעשות, ובער בלבבו: איך לא יהיה אצל מוהרנ"ת. והיה להם מלבוש של ערלים, ולבש אותו, והלך כך, בלי כובע עליון ובלי מנועלים ובמלבוש עב של גויים הנ"ל, למוהרנ"ת ז"ל (אז היה בקיץ), והלך כך הדרך הרחובות, עד שבא למוהרנ"ת ז"ל (ומובנים ממילא הברשות ושפיות דמים שהיו לו, כי הוא היה הנכבד והחשוב מבני הנעורים שבעיר, כנ"ל).

ע"י וכשראה אותו מוהרנ"ת ז"ל כך, הבין מה זאת. ענה ואמר לו: "עס וועט דיר צו נוץ קומען" [מקרה זה עוד יהיה לך לתועלת], וכו' וכו'. וכל ימיו היה מקרב למוהרנ"ת ז"ל. וספר חברו, הר"ר אברהם בער, נכד רבנו ז"ל, שאחר פטירתו ראה אותו שהיה נושא שק עם אבנים על כתפו, ושאל אותו: מה זאת, ואיך עבר עליו שם? והשיב לו, שכאשר נפטר לא היו דנים אותו ולא בא למנוחתו, והיו לו יסורים גדולים מזה. ושמע אומרים איך שבה המקום הולכים ...

(ההמשך מעבר לרף)

היה מאמין בשלמות שהכל מתנהג רק ברצונו יתברך לבד, בודאי היה עושה המשא-ומתן שלו באמונה שלמה ולא היה משנה בדבורו. ועל-כן באמת צריכין התגברות גדול להנצל מכפירות והכחשות השכיחים במשא-ומתן, ולהשתדל לעשות משא-ומתן באמונה שלמה, שיהיה ההון הן והלאו לאו. ועקר העצה לזכות לעשות משא-ומתן באמונה היא להרבות בצדקה, פי על-ידי צדקה ממשיכין הארת אמונת הרצון.

ואבאמת אם היינו כלנו זוכין לתן צדקה כראוי, כבר היה מתבטל המשא-ומתן לגמרי, ולא היינו צריכין לעשות שום מלאכה ועסק כלל, פי על-ידי התגלות הרצון זוכין לזה שיהיה המלאכה נעשית על-ידי אחרים כנ"ל. אך אפלו כל-זמן שאין זוכין לזה, לבטל המלאכות והמשא-ומתן לגמרי, אף-על-פי-כן זוכין על-כפנינם על-ידי הצדקה לעשות המשא-ומתן באמונה, ושיאיר בו הארת הרצון, ואז המלאכות והעסקים הם בבחינת מלאכת המשכן.

וזה בחינת כל הקנינים שתקנו רבותינו ז"ל במשא-ומתן, לכל דבר קנין השיך לו, כגון קנין סודר וכיוצא, פי על-ידיה ממשכיכין הארת הרצון לתוך המשא-ומתן, ואז מכרח לקיים הקנין ולא ישנה עוד, כמבאר בפנים (הלכות ערב ג' - אותיות י"ד ט"ו לפי אוצר היראה - ממוז ופרנסה, אות ק"ב) |

ואת המשכן תעשה [בנין המשכן ע"י תפלות]

צריך האדם להרבות בתפלה מאד מאד כל ימי חייו. ואפלו כשרואה שמתפלל הרבה ואינו נענה, והתאוות והבלבולים מתגברים עליו בכל פעם ביותר, אף-על-פי-כן אל יטעה שתפלותיו הם לריק, חס ושלום, רק ידע ויאמין שאין שום דבור נאבד לעולם, וכל תפלה ושיחה בינו לבין קונו עושה רשם, והצדיק-אמת מלקטים כל אלו התפלות והשיחות ובונים מהם בנינים נפלאים, בחינת בנין המשכן.

יצריך כל אחד להתחזק הרבה בתפלה ושיחה תמיד, יהיה איך שיהיה, עד אשר על-ידי רבוי התפלות יהיה נשלם הבנין בשלמות, ואז יכמרו רחמיו יתברך ויקרב אותו בשלמות, וישב אל ה' וירחמוהו. אך אף-על-פי-כן, כשיהיה לו איזה ישועה, אל יטעה שעל-ידי תפלותיו ומעשיו הטובים פעל זאת, רק ידע שהכל רק בחסדו יתברך.

אף-על-פי שאנו יודעים שאי אפשר לנו לפעל הישועה השלמה בתפלתנו לבד כנ"ל, אף-על-פי-כן אנו צריכין לעשות את שלנו, להרבות בתפלה בכל כחנו, ואז יכמרו רחמיו יתברך ועשה בחסדו ויושיענו בקרוב למען שמו. (הלכות נחלות ד' - אותיות י" כ' לפי אוצר היראה - התבודדות, אות ט"ל)

ואת המשכן תעשה [שיהיו המלאכות בבחינת מלאכת המשכן]

אם היו זוכין לאמונה שלמה בהשם יתברך, הינו להאמין שהכל מתנהג רק ברצונו יתברך לבד, אזי לא היו צריכין לעשות שום מלאכה ועסק, רק מלאכתנו היה נעשית על-ידי אחרים, כמו שיהיה לעתיד, כמו שכתוב: "ועמדו זרים ורעו צאנכם וכו'".

נמצא, שכל יגיעת העסקים והמשא-ומתן נמשך רק מבחינת פגם אמונת הרצון, ומזה נמשכין כל ההכחשות והכפירות והשנויים במשא-ומתן, שהכל נמשך רק מפגם אמונה, פי אם

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב/ס) טוב להגיד ולשיר ג נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

סיפור השבוע

לראות באב"י הנחל

= למוד (חלק ט') =

🌿 (המשך הסיפור) ... איך שבזה המקום הולכים דרך שם תלמידי רבנו ז"ל, ועל-פני רצים כמה נשמות שיעשו להן טובה. ורץ גם-כן בכל כחו, עד שבא לשם וראה את רבי שמואל איזיק עובר דרך שם, ובקשו שיעשה לו טובה. והשיב לו, שעוד מעט יעבר רבי נפתלי, אולי יעשה לו טובה. ואחר-כך, כשעבר רבי נפתלי, ובקשו גם-כן, והשיב לו, שעוד מעט יעבר מוהרנ"ת, והוא בודאי יעשה לו טובה.

🌿 וכן היה, ועבר מוהרנ"ת, והתחיל לבכות לפניו והזכיר לו איך שהיה ממקרביו, ומאותו השבת, ושאר לו: "עס וועט דיר צו נוץ קומען" [הדבר עוד יהיה לך לתועלת]. והחזיק בו להוליכו להיכל רבנו ז"ל, ולא הניחו אותו להכניס עד שיזכר אותו מקדם חודש ימים. ואחר-כך טבלו אותו בנהר די-נור, ובפעם ראשון הרגיש כל מיני יסורים שבעולם, ונפלה ממנו כל גשמיות וחיזו דהאי עלמא, ובשאר הטבילות הרגיש כל הטעמים והתענוגים וטעם גן-עדן. ואחר-כך הכניסו אותו להיכל, אבל נשאר עליו החטא, שהוא בעל-חוב לר' אברהם בער הג"ל, שהיה חיב לו כסף, ועל-פני הוא הולך וכמו משא על כתפו, ובקשו שימחל לו, וכן עשה ומחל לו, ובא למנוחתו.

🌿 ... בערב שבת, אחד למד חמש לפני ר' ישראל והוא שאל אם זה לקוטי מוהר"ן, והאיש השיב שזה חמש עם רש"י. אמר ר' ישראל שרבנו שבח מאד את רש"י, וכנה אתו "אחיה של התורה".

🌿 גם אחד שאל פעם את ר' ישראל על תהלים, אמר ר' ישראל: "אה, מה שגלה רבנו על תהלים!".

🌿 לאחר שהשיב בחיוב על השאלה האם אפשר לחזור על למוד חצי עמוד גמרא יען שרבנו אמר שיותר טוב לגמר כל הגמרא ואחר-כך לחזור על הלמוד, שאלו אם לא יותר טוב ללמד ספרי רבנו. השיב ר' ישראל: "ספרי רבנו יש להם דין קדימה על כל הספרים". (ועין במסגרת השלחן כ"ז סעיף קטן ג', שנקט בלשון זה על למוד ההלכות הנחוצות שיש להם דין קדימה על כל הספרים, ומכון לקצור שלחן ערוך, שמי שאין לו הרבה זמן, צריך בעקר ללמד ההלכות הנחוצות וספרי מוסר המכניעים את היצר הרע).

🌿 שאל את אחד בחיוב: "...ואתה לומד העקר ספרי רבנו והרב לקוטי תפלות?".

🌿 אמר: "הלקוטי הלכות הם למודים של משיח! כשיבוא משיח, כל אחד ילך אליו לקבל תקון, והוא יגיד בתמיהה: תקונו! הפל כבר מוכן, לך תלמד לקוטי הלכות, לך תגיד לקוטי תפלות".

🌿 פעם דבר עם אחד בגערה על דרך הלומדים, שרוצים ללמד בלי אמונה ובלי תשובה.

🌿 מובא בצנאת רבנו לרבי נתן על האזהרה הגדולה לחפש הרוח הקדש ולא הגוף של הצדיק, שהאמונה, שהיא עקר היהדות, תלויה בחפוש הזה. ור' ישראל אמר שהכונה היא - ללמד ספרי רבנו, לקים אותם... ולהתגעגע. ושאלוהו: "מה עם התלמידים?" השיב ר' ישראל: "מי הם התלמידים? מי שרוצה כבוד וכסף?" (והאזן בהקלטות שר' ישראל מספר, שר' ישראל קרדונר זכה להיות רבי ישראל קרדונר, על-ידי שחפש כל חייו איך להכניס הלקוטי תפלות והלקוטי הלכות בלב, ושגם אנוחנו נוכל להיות צדיקים גדולים כמו רב שלמה ווקסלר ואנשי שלומנו האמתיים אם נלמד לקוטי מוהר"ן, לדעת טכסימי מלחמה).

🌿 לאברך אחד שאשתו התנתה את השלום בית שלהם רק אם לא ילך יותר לר' ישראל, השיב ר' ישראל: "תספים, אתה לא צריך אותי, יש לך ספרי רבנו".

קורא יקר

העלון המושקע שאתה קורא מופץ כל שבת, בכ-1500 בתי כנסת, ועושה פעולות נפלאות, בקירוב וחיזוק אמונת העם היהודי, קרוב ל-30 שנה.

ידוע עד כמה דיבור אחד מהרבי רבנו נחמן זצ"ל מסוגל לחזק, לשמח ולעזור לכל אדם, בכל זמן ובכל מצב. השאיפה הגדולה שלנו היא להגדיל את כמות העלונים השבועיים, למרות ההוצאות המצטברות, כדי להענות לביקוש הגובר!

לכן, אנו פונים היום לכל אחד ואחד:

תרמו נא 2 ₪ / יום - 52 ₪ / חודש כמובן, כל המוסיף מוסיפין לו

אבל בסכום קטן זה תזכו מיב לשותפות בהפצה הנדירה הזו, לפרסום וחיזוק אור רבנו זצ"ל, בארץ ובעולם.

ניתן לתרום במכשירי "קהילות", תחת השם

"השבת של רבי נחמן מברסלב" או בטלפון 054.8429006 זריזין מקדימין למצוות

🔴 מלא רחמים חונן דלים, רב חסד ומרבה להטיב, תן לי במתנת חנם ונדבת חסד, מדת אמת, ויקים מקרא שכתוב, "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם". ועל-ידי זה נזכה להתפלל בארץ ישראל בארץ החיים. ונזכה להמשיך השפע והברכה משם, שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום ופרנסה טובה וכל טוב מאתך, עלינו ועל כל עמך בית ישראל.

🔴 ותזמין לנו פרנסתנו ברוח מאתך קדם שנוצטרך להם, בהתר ובהנחת ובכבוד, ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה מ"ז)

🌿 עקר עשירות בא מאמת. ובשפוגמין באמת, בא עליו עניויות, גם בזיונות ובושות; אבל האוזן במדת האמת פרנסתו ברוח (לקוטי מוהר"ן א' - סעיף מ"ז).

🔴 ... ובכן תעורני ותזכני ברחמיך הרבים, שאזכה להיות נכלל במדתו של יעקב אבינו עליו השלום שמדתו אמת. ואזכה לדבר דברי אמת תמיד ולא יצא שום דבר שקר מפי לעולם, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון. ותשמרני ותצילני, שלא אהיה נכשל בשום דבר שקר אפלו בטעות, ואזכה להרחיק עצמי מדברי שקר בתכלית הרחוק, כמו שכתוב, "מדבר שקר תרחק".

🔴 ותזכני ברחמיך הרבים, להיות איש אמת בכל הענינים, להתנהג בדרך האמת ולדבר אמת בלבבי ולא אשה ולא אסור ממרפז נקדת האמת ימין ושמאל.